

Fylkesmannen i Nordland

Statens Hus, Moloveien 10
8002 BODØ

Deres ref: 2015/4755 Vår ref: 2015/55144-2 Arkivkode: 30 Dato: 03.09.2015

Informasjon til offentlig melder ved henleggelse med bekymring

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet viser til brev av 27. juli 2015 fra Fylkesmannen i Nordland hvor det reises spørsmål knyttet til tolkningen av barnevernloven § 6-7a. Fylkesmannen ber om en vurdering av barneverntjenestens mulighet til å informere offentlig melder om at foreldrene har takket nei til hjelpetiltak, og at undersøkelsen derfor er henlagt med bekymring slik at den kan tas opp til ny vurdering om 6 måneder.¹ Videre ønsker Fylkesmannen en avklaring på hvorvidt offentlig melder skal ha tilbakemelding dersom saken tas opp til ny vurdering.

Taushetsplikt

Barneverntjenesten mottar en rekke personlige og sensitive opplysninger om barn og foreldre, og reglene om taushetsplikt skal hindre unødvendig spredning av slike opplysninger. Reglene om taushetsplikt følger av barnevernloven § 6-7 første og annet ledd, jf. forvaltningsloven §§ 13 til 13e. Taushetsplikten gjelder alle opplysninger om personlige forhold, uavhengig av om de har et sensitivt innhold eller ikke. Hvilke familier som har hatt kontakt med eller mottatt hjelp fra barneverntjenesten, og detaljene i samarbeidet mellom barneverntjenesten og familien er omfattet av taushetsplikten. Taushetsbelagte opplysninger skal ikke videreformidles, og barneverntjenesten har en plikt til aktivt å forhindre at uvedkommende får tilgang til slike opplysninger. Taushetsplikten gjelder mellom barneverntjenesten og andre offentlige etater.

Tilbakemelding til offentlig melder

Barnevernloven § 6-7a trådte i kraft 1. juli 2009. Bakgrunnen for lovendringen var innspill om at barneverntjenestens taushetsplikt i for stor grad begrenset barneverntjenestens tilbakemeldinger til den som har meldt bekymring. Manglende tilbakemelding kan føre til at offentlige meldere får svekket tillit til barneverntjenesten. Formålet med bestemmelsen er å legge til rette for et godt samarbeid og tillitt mellom barneverntjenesten og andre offentlige tjenester.

Barnevernloven § 6-7a tredje ledd gir barneverntjenesten en plikt til å gi opplysninger til offentlig melder som er omfattet av barnevernloven § 6-4 annet og tredje ledd om hvorvidt saken

---

¹ Brev BLD 26.08.08 ref. 200803182-/JFA

Barne-, ungdoms- og familieetaten
Seksjon for regelverk og barneverntjenesten
Postboks 2233
3103 Tønsberg

Saksbehandler:
Anders Henriksen

Telefon: 466 15 000

er henlagt, eller om barneverntjenesten følger opp saken videre. Av bestemmelsen følger ingen plikt til å gi informasjon om hvorfor saken eventuelt er henlagt.

Når det er iverksatt eller skal iverksettes et tiltak kan barneverntjenesten etter bestemmelsens fjerde ledd informere offentlig melder om tiltaket når det er nødvendig av hensyn til dennes videre oppfølging av barnet. Vurderingen er knyttet til melders mulighet til å gi barnet en god oppfølging i en slik situasjon. Barneverntjenesten plikter ikke å gi slik informasjon, men bestemmelsen må forstås som en føring til barneverntjenesten om å gjøre en særskilt vurdering av om opplysninger om tiltaket bør gis til den instans som har meldt sin bekymring. Opplysninger om hvordan saken følges opp kan gis uavhengig av om dette fremmer barneverntjenestens arbeid i den enkelte sak.

Barneverntjenestens muligheter til informasjonsutveksling

På tross av taushetsplikten, gir dagens regelverk barneverntjenesten muligheter til informasjonsutveksling og tverrfaglig samarbeid med andre offentlige instanser i enkeltsaker. For det første kan barneverntjenesten dele informasjon uten hinder av taushetsplikten dersom alle som har krav på taushet samtykker til dette. Barneverntjenesten bør alltid be om slikt samtykke dersom man vurderer at det vil være til barnets beste at det deles informasjon på denne måten.

Av barnevernloven § 6-7 tredje ledd fremgår at barneverntjenesten kan gi andre offentlige tjenester og instanser (organer) opplysninger som nevnt i forvaltningsloven § 13 b nr. 5 og 6 når dette er nødvendig for å fremme barneverntjenestens, institusjonens, senteret for foreldre og barns eller omsorgssenteret for mindreåriges oppgaver, eller for å forebygge vesentlig fare for liv eller alvorlig skade for noens helse. Dette gjelder uavhengig av om den som har rett på taushet samtykker til informasjonsutvekslingen. Barneverntjenesten må i hver enkelt sak vurdere om slik informasjonsutveksling vil være til barnets beste og fremmer barneverntjenestens oppgaver.

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratets vurdering

Barnevernloven § 6-7a gir ikke barneverntjenesten en plikt eller offentlig melder et krav på informasjon om at en undersøkelse ble henlagt med bekymring fordi foreldrene ikke samtykker til foreslåtte hjelpetiltak. Heller ikke skal barneverntjenesten uten videre gi en tilbakemelding om at saken skal tas opp til ny vurdering etter 6 måneder, eller at man på dette tidspunkt vurderer at vilkårene for å åpne en undersøkelsessak foreligger, jf. barnevernloven § 4-3.

Barneverntjenestens kan imidlertid med hjemmel i barnevernloven § 6-7 tredje ledd formidle opplysninger når dette er nødvendig for å fremme barneverntjenestens oppgaver ovenfor det enkelte barn. Barneverntjenesten må vurdere behovet for å gi slike opplysninger, men kan ikke gi opplysninger ut fra betraktninger om hva som generelt vil kunne fremme barneverntjenestens oppgaver. Barneverntjenesten kan etter denne bestemmelsen, i motsetning til barnevernloven § 6-7a fjerde ledd, ikke gi opplysninger til andre tjenester eller instanser dersom formålet kun er å fremme melders oppfølging av barnet. Vurderingene må være knyttet til det enkelte barn, og om en slik informasjonsutveksling er nødvendig og fremmer barneverntjenestens oppfølging av barnet.

Barneverntjenesten kan med hjemmel i barnevernloven § 6-7 tredje ledd gi opplysninger om hvorfor en undersøkelse er henlagt, dersom barneverntjenesten vurderer at det er nødvendig for å fremme barneverntjenestens oppfølging av barnet. Direktoratet vurderer at det vil være god praksis at barneverntjenesten vurderer om den som har meldt bekymring for barnet bør informeres når foreldrene takker nei til hjelpetiltak, og undersøkelsen derfor henlegges med bekymring. Slik informasjon kan gi melder et initiativ til å følge med på barnet, og melde fra til barneverntjenesten dersom nye opplysninger gir grunn til ytterligere bekymring. Barneverntjenesten bør i en slik

situasjon dokumentere sine vurderinger av hvorvidt det var grunn til å dele denne type informasjon eller ikke.

Tilsvarende må barneverntjenesten gjøre en konkret vurdering av om det skal gis informasjon til den som opprinnelig meldte bekymring dersom saken gjenåpnes etter 6 måneder. Direktoratet vil bemerke at barneverntjenesten, dersom vilkårene i barnevernloven § 4-3 er oppfylt, vil kunne innhente opplysninger fra offentlige instanser som har vært i kontakt med barnet. Normalt vil det i en slik situasjon være naturlig å innhente opplysninger fra den offentlige instans som opprinnelig meldte sin bekymring for barnet.

Med hilsen

Therese Rieber-Mohn
seksjonsleder

Anders Henriksen
seniorrådgiver

Kopi til:
Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Alle fylkesmannsembeter
Statens Helsetilsyn
Alle Bufetats regioner
Sentralenheten for fylkesnemnda
Alle fylkesnemnder

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevet signatur.